

בולעטין # 82 - תמוז תשכ"ט לפ"ק

וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים ארגון מוקדש לעקור את עצת המרגלים המדברים לשון הרע על ארצינו הקדושה, (שעל ידיהם נחרב ב' מקדשות וגלינו מארצינו, ובא עלינו כל הצרות רח"ל), ולעורר על קדושת ומצות ישוב ארץ ישראל כמבואר במדרש תלפיות (ענף ארץ ישראל), יחד הקדוש ברוך הוא את ארץ ישראל כמו בעל המיחד קרקע לאשתו למזונותיה, והשכינה אין שורה בחוץ לארץ. ובספר חרדים (דף נ"ז), מצות עשה מן התורה לדור בארץ ישראל, שנאמר וירשתה וישבת בה, וכאמרם ז"ל שמצוה זו שקולה כנגד כל מצות שבתורה, ויתקיים בנו הפסוק דברים (יב, ה') "כִּי אִם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל שְׂבֻטֵיכֶם לְשׂוֹם אֶת שְׁמוֹ שָׁם לְשִׁכְנוֹ תִדְרְשׁוּ וּבָאתָ שָׁמָּה", ונזכה לביאת המשיח בב"א שנת "אל המקום אשר" לפ"ק.

יצא על ידי וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים

כמו שכתוב רש"י במדבר (פרק יג פסוק טז) ויקרא משה להושע וגו' - התפלל עליו - יה יושיעך מעצת מרגלים.
באר שבע, ארץ ישראל

ספר גור אריה על דברים פרק ב פסוק כו

[יב] אבל משילוח מרגלים וכו'. וקשה, דהרי בפרשת בהעלותך (במדבר יב, א) אצל "ותדבר מרים" פירש (רש"י) שאין לשון "דבור" אלא קשה, שנאמר (ר' בראשית מב, ל) "דבר אתנו אדוני הארץ קשות". ואין זה קשיא, דהא והא איתא, ושניהם אמת, כי הדבור הוא קשה בשביל שהוא נאמר על חתוך הקול, והוא יוצא מן המדבר, וגוזר ומחתך האותיות ממנו בכח, לפיכך הוא קשה. לאפוקי אמירה, הוא רך, לפי שאינו אלא אמירת ענין, לא שייך בו קשה על ענין, לכך הוא רך. אבל מכל מקום מצד הדיבור בעצמו הוא פנים אל פנים, כי הדבור הוא קרוב אל המדבר יותר ממה שקרוב אליו האמירה, כי הדבור הוא חתוך האותיות, ומן האותיות מתחברת האמירה, והוא רחוק יותר מן המדבר. וכאשר כתיב "וידבר", רוצה לומר שהדבור שהוא יוצא מן פה המדבר היה אליו, וזה פנים אל פנים. אבל כאשר כתיב "ויאמר אליו", אינו פנים אל פנים, שהאמירה - שנעשה מן הדבור היוצא ממנו - היה אליו, ואין זה פנים אל פנים. נמצא

הדבור קשה, שהוא גוזר ומחתך הדבור, וכל חתוך וגזירה הוא בכח, ולפיכך הוא קשה. אבל הדבור הוא פנים אל פנים כדלעיל:
ועוד, כי הדבור הוא פנים אל פנים מפני שהוא נאמר על עצם הדבור, וכתוב "וידבר ה' אל משה", אם כן יהיה הדבור פנים אל פנים. אבל "ויאמר", שלא היה מכוין רק שיבין השומע הענין, ולא שיהיה מדבר אליו, לכך אין האמירה פנים אל פנים, שלא שייך באמירה פנים אל פנים, שאינו רק שיבין השומע, אבל בדבור שהולך הקול מן המדבר אל השומע, שייך בזה פנים אל פנים היה הדבור:

(המשך בבולעטין הבא אי"ה)